അമ്മയുടെ എഴുത്തുകൾ : മധുസൂദനൻ നായർ.

മധുസൂദനൻ നായർ: 1950 ൽ നെയ്യാറ്റിൻകരയിൽ ജനിച്ചു. സംഗീതാത്മകമായ ഭാവഗീത ശൈലിയിൽ നവകാൽപ്പനികതയ്ക്ക് പ്രചാരം നൽകിയ കവി. കോളേജ് അധ്യാപകനായിരുന്നു
സാഹിത്യ അക്കാദമി അവാർഡ് നേടിയിട്ടുണ്ട്.
കൃതികൾ : നാറാണത്തു ഭ്രാന്തൻ,ഗാന്ധർവം, അച്ഛൻ പിറന്ന വീട്.

അകത്തും പുറത്തും ആർദ്രത നഷ്ടപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആധുനിക ജീവിതത്തിൽ എഴുത്തിലൂടെ അത് പുനഃസൃഷ്ടിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്ന കവി.
പുരാവൃത്തങ്ങളിലൂടെയും ഓർമ്മകളിലൂടെയും സംസ്കാര മുദ്രകളിലൂടെയും നന്മയുടെ നനവ് നേടിയുള്ള കൊണ്ടിരിക്കുന്ന യാത്രയാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിതകൾ.

നഗരജീവിതത്തിനിടയിൽ കവി കണ്ടെത്തുന്ന അമ്മയുടെ എഴുത്തുകളാണ് ഈ കവിതയുടെ പ്രമേയം. വീട്ടിന് മോടികൂട്ടുന്നതിന്റെ ഭാഗമായി ചില്ലപെട്ടികളിൽ പട്ടണക്കാപ്പുകൾ നിറയുമ്പോൾ അമ്മ അയച്ച പഴയ കത്തുകൾ ചായ്പിലെ കാൽപ്പെട്ടിയിലേക്ക് ഒതുക്കേണ്ടി വന്നു.
ജീവിതചിത്രങ്ങൾ കവിയുടെ ഓർമയിലേക്ക് കടന്നു വരുന്നു.
എല്ലാം ചിത്രങ്ങളിലും അമ്മയാണ് നിറയുന്നത്- അമ്മയുടെ മൊഴി, കരുതൽ, അമ്മയുടെ വാത്സല്യം എന്നിങ്ങനെ എഴുത്തെല്ലാം അമ്മയായിരുന്നു.
എന്നാൽ നവീനവും കുലീനവുമായ ശാഠ്യത്തിന് മുന്നിൽകവി തോറ്റുപോകുന്നു.
ജീവിതത്തിലും ഭാഷയിലും അധിനിവേശത്തിന്റെ യുക്തികൾ തന്ത്രപരമായാണ് പ്രവർത്തിക്കുന്നതെന്ന് കാട്ടിത്തരുന്ന സന്ദർഭമാണിത്.
ആധുനിക ശൈലിയുടെ തടവറയിലാകുമ്പോഴും പുതുതലമുറയുടെ പാരമ്പര്യബോധത്തെക്കുറിച്ച് ഉത്കണ്ഠപ്പെടുന്ന കവിഹൃദയത്തിന്റെ തേങ്ങലിലാണ് കവിത സമാപിക്കുന്നത്. കത്ത് എന്ന വ്യഹഹാരരൂപം വിവിധ മാനങ്ങളുള്ള കാവ്യപ്രമേയമായി മാറുന്നതെങ്ങനെയെന്നും മാതാവിനെയും മാതൃഭാഷയേയും സ്നേഹപൂർവം സംരക്ഷിക്കാനുള്ള മനോഭാവം രൂപപ്പെടാനും "അമ്മയുടെ എഴുത്തുകൾ" സഹായകമാകുന്നു.

എഴുത്ത് പകരുന്ന അനുഭവങ്ങൾ

- എത്ര കൌതുഹലം, നോക്കിയാൽ................നാഭിയിൽ സ്പന്ദിച്ചതീയുള്ളെഴുത്തുകൾ അമ്മ പകർന്നുതന്ന(മലയാളവും) നാട്ടുപുരാണങ്ങൾ,വീട്ടുവഴക്കുകൾ, ഉത്സവകാര്യങ്ങൾ, കൃഷി മരുന്നു കുറിപ്പുകൾ -കത്തുകൾ കവിയോട് മിണ്ടുന്നത്)
- വാത്സല്യം, ഉത്കണ്ഠ,ഉപദേശം (കത്ത് കവിയിലുണ്ടാക്കിയ വൈകാരികാനുഭവം)
- നാദമായും തേനായും , സ്പന്ദനമായും അനുഭവപ്പെടുന്നു.
  [അമ്മയിൽനിന്നുള്ള സന്ദേശങ്ങൾ ഗർഭസ്ഥ ശിശുവിന് നാഭിയിലെ ചലനമായും നവജാത ശിശുവിന് നാവിൽ പുരട്ടിയ തേനായുംപിന്നീട് വാത്സല്യ മൊഴികളായും പകർന്നുകിട്ടുന്നു.അതിന്റെ തുടർച്ചയാണീ കത്തുകൾ.]
- അമ്മ കെടാവിളക്കായി കവിയുടെ മനസ്സിൽ തെളിഞ്ഞു നിൽക്കുന്നു.
- നഗരജീവിതത്തിന്റെ പുതുവഴികളിൽ കവിക്ക് കണ്ണി ചേരേണ്ടിവരുന്നു.

[നഗരജീവിതത്തിന്റെ തിരക്കുകൾക്കിടയിലും അമ്മയുടെ എഴുത്തുകൾ നാദമായി നാവിലെ തേനായി നാഭിയിലെ സ്പന്ദനമായി മാറുന്നു.ദാമ്പത്യജീവിതത്തിന്റെ കടന്നുവരവോടെ പോയകാലത്തിന്റെ മധുരങ്ങളെല്ലാം മറക്കാൻ ശീലിച്ചെങ്കിലും അമ്മ ഓർമ്മകളായും മധുരസംഗീതമായും കവിയുടെ മനസ്സിൽ നിലനിൽക്കുന്നു]

- ജീവിതത്തിലുടനീളംകവിക്ക് കാവലാളായി അമ്മ പിൻപേ പറക്കുന്നു.

- **പ്രയോഗഭംഗി: അമ്മ കവിക്ക് അടർത്തി മാറ്റാൻ കഴിയാത്ത കാവലാൾ.**
  ബിംബ കല്പനകൾ

- **അമ്മതൻ ചിന്മുദ്രയാണീയെഴുത്തുകൾ**-(അമ്മയുടെ മനസ്സിന്റെ അടയാളമാണ്)
- **നാവിലെത്തേനായി** -ഗർഭകാലം മുതൽ ജീവിതാന്ത്യം വരെയുള്ള അമ്മയുടെനിരന്തരമായ കരുതൽ.
- **ഉള്ളെഴുത്തുകൾ:** ഉള്ളിലെ ഉൺമയാണ് ഉള്ളെഴുത്ത്. ഹൃദയങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള വിനിമയം.
- **നാഭിയിലെ സ്പന്ദനവും ആതിഥ്യശാലയിലെ ആദിമസംഗീതവും**
  ബാഹ്യമായി അമ്മയിൽനിന്ന് എത്രയകന്നാലും ആന്തരികമായി ആ ബന്ധം സുദൃഢമാണ്
- **ജീവിതത്തിലുടനീളംകവിക്ക് കാവലാളായി അമ്മ പിൻപേ പറക്കുന്നു.**
  അമ്മയുടെ സ്നേഹത്തിന് പകരമല്ല സമ്പാദ്യങ്ങളൊന്നും
- **രക്തത്തിലെ ചൂടായി നിൽക്കുന്ന നന്മയും താളവും**
  അവാച്യമാണ് മാതൃസ്നേഹം, അത് വിവരിക്കാൻ കാവ്യഭാഷ തന്നെ വേണം.

താഴ്മൊഴി,തായ്മനസ്സ് ,തായ്ചൊല്ല് - ***അമ്മ മാത്രമല്ല മാതൃഭാഷയും കവിതയുടെ പ്രമേയമാണ് ?***

- ഓരോന്നിനോരോ മൊഴിച്ചന്തം , നേരിന്റെ ഈണവും താളവുമിമ്പവും തൊട്ടുവായിക്കൽ നാവിലുതിർക്കുന്ന ചൊല്ലുകൾ എന്നിവ മാതൃഭാഷയെക്കൂടി സൂചിപ്പിക്കുന്നു.
- സംസ്കാരവും വിജ്ഞാനവും അമ്മ വാത്സല്യത്തോടെ അതേ ഉള്ളിണക്കത്തോടെ പകർന്നു തരാൻ മാതൃഭാഷയക്ക് മാത്രമേ സാധിക്കൂ
- അമ്മതാൻതന്നേ പകർന്നുതരുമ്പോഴേ
  നമ്മൾക്കമൃതുമമൃതായ്ത്തോന്നൂ!
  ഏതൊരു വേദവുമേതൊരു ശാസ്ത്രവു-
- മേതൊരു കാവ്യവുമേതൊരാൾക്കും
  ഹൃത്തിൽപ്പതിയേണമെങ്കിൽ സ്വഭാഷതൻ
  വക്ത്രത്തിൽ നിന്നുതാൻ കേൾക്കവേണം -(വള്ളത്തോൾ - എന്റെ ഭാഷ)
- മറ്റുള്ള ഭാഷകൾ കേവലം ധാത്രിമാർ!
  മർത്ത്യനു പെറ്റമ്മ തൻഭാഷതാൻ -(വള്ളത്തോൾ - എന്റെ ഭാഷ)
- അമ്മയിൽനിന്നകലുന്ന കുട്ടി മാതൃഭാഷയിൽനിന്നു കൂടി അകലുന്നു.
  അന്യഭാഷാ സംസ്കാരമാണ് ഇന്ന് ആതിഥ്യശാലയിൽ ശോഭിച്ചിരിക്കുന്നത്

(മാതൃഭാഷയും മാതാവും ഭിന്നമല്ല)

- മുതിരുമ്പോൾ മക്കൾ ചിലപ്പോൾ
  മാതാവിൻ മഹിമ മറക്കും

തളരുമ്പോൾ താനേ വീണ്ടും
തായ്‌വേരിൽ താങ്ങിന് കേഴും
(വി.മധുസൂധനൻ നായർ - സീതായനം)

(മാതാവിന്റെ മഹിമ മറക്കുന്ന,താങ്ങിന് കേഴുന്ന,തലമുറകൾ കഴിയുന്തോറും ബന്ധങ്ങളുടെ ഇഴയടുപ്പങ്ങൾ കുറയുന്നവർ)

- *അമ്മ, മകനും ഭാര്യയും , മക്കൾ എന്നിങ്ങനെ മൂന്ന തലമുറ കവിതയിൽ കടന്നു വരുന്നു.*
- മക്കളെ വാത്സല്യത്തോടെ പരിചരിച്ചും ഉപദേശിച്ചും വളർത്തുന്ന അമ്മ.
- അമ്മയോടുള്ള സ്നേഹം ഉള്ളിലുണ്ടെങ്കിലും അതുൾകൊണ്ട് പ്രവർത്തിക്കാൻ കഴിയാത്ത മക്കൾ
- അമ്മയെ അംഗീകരിക്കാത്ത ഭാര്യ

[കുടുംബ ബന്ധങ്ങളിലെ നന്മകൾ തിരിച്ചറിയാതെ വളരേണ്ടി വരുന്ന കുട്ടികൾക്ക് തലമുറകൾ കഴിയുന്തോറും വൈകാരിക ബന്ധം ശിഥിലമാകുന്നതിന്റെ]

- *അമ്മയില്ലാത്ത വീട്*
  അമ്മിയില്ലാത്ത വീട്
  ഇന്നത്തെ വീട്ടുകൾ
  അങ്ങാടി വീട്ടുകൾ
  - കുഞ്ഞുണ്ണി മാഷ്

- ***ഉപന്യാസം , മാതൃകാചോദ്യങ്ങൾ***

"അമ്മയുടെ എഴുത്തുകൾ" എന്ന കവിത പുതുതലമുറയ്ക്ക് നഷ്ടമാകുന്ന പാരമ്പര്യബോധത്തെ ക്കുറിച്ച് ഉത്കണ്ഠപ്പെടുന്ന കവി ഹൃദയത്തിന്റെ തേങ്ങൽ.

- ***അമ്മ തന്നെയാണ് മാതൃഭാഷ*** – ഈ പ്രസ്താവന "അമ്മയുടെ എഴുത്തുകൾ"എന്ന കവിതയിലെ ആശയങ്ങളുമായി എത്രമാത്രം പൊരുത്തപ്പെടുന്നു ?
- ***പ്രയോഗഭംഗി കുറിക്കുക*** – ഓരോന്നിനോരോ മൊഴിച്ചന്തം .
  നിന്നിഷ്ടമാണെന്റെയും - നീ എന്നതുകൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് ആരെയാണ് ?

അമ്മയുടെ എഴുത്തുകൾ – ഒരു നിരീക്ഷണം

മാതൃഭാഷയുടെ മഹത്വവും മാതൃത്വത്തിന്റെ പ്രാധാന്യവും വ്യക്തമാക്കുന്ന കവിതയാണ് ശ്രീ. വി. മധുസൂദനൻ നായരുടെ 'അമ്മയുടെ എഴുത്തുകൾ'.

അകത്തും പുറത്തും കനിവുനഷ്ടപ്പെടുന്ന ആധുനിക ജീവിതത്തിൽ അതു പുനഃസൃഷ്ടിക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയാണ് കവി ചെയ്യുന്നത്.ആധുനിക കാലത്ത് ജീവിതത്തിലും ഭാഷയിലും നടക്കുന്ന അധിനിവേശത്തിന്റെ വഴികൾ തുറന്നുകാണിക്കുകയാണ് 'അമ്മയുടെ എഴുത്തുകളി'ലൂടെ കവി ചെയ്യുന്നത്.

വീടിനു മോടി കൂട്ടുന്നതിനിടയിൽ അലമാരയിൽ അടുക്കിവച്ചിരുന്ന അമ്മയുടെഎഴുത്തുകൾ കവിയിലുണർത്തുന്ന ചിന്തകളാണ് ഈ കവിതയിൽ ആവിഷ്കരിക്കുന്നത്. 'അമ്മയുടെ ചിന്മുദ്രയാണി എഴുത്തുകൾ എന്നാണ് കവി ആ എഴുത്തുകളെക്കുറിച്ച് പറയുന്നത്. 'ചിന്മുദ്ര' ജ്ഞാനമുദ്രയാണ്. ദൈവികമായ അറിവുകളെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന മുദ്രയാണത്.അമ്മയ്ക്ക്

തലമുറകളിലൂടെ കൈമാറിക്കിട്ടിയതും അമ്മ ജീവിതാനുഭവങ്ങളിലൂടെ നേടിയതുമായ അറിവുകൾ മുഴുവനും അവർ കത്തുകളിലൂടെ മകന് പകർന്നുകൊടുത്തു.അതുകൊണ്ടാവാം കവി ആ കത്തുകളെ അമ്മതൻ ചിന്മുദ്രകൾ എന്നു വിശേഷിപ്പിച്ചത് .

ആ കത്തുകളെ തന്മകനായിപകർന്ന പാൽമുത്തുകൾ' എന്നും വിശേഷിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. അമ്മ കുഞ്ഞിന് ആരോഗ്യവും ആയുസ്സും ലഭിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി മുലപ്പാൽ പകർന്നുകൊടുക്കുന്നതുപോലെ ബുദ്ധിയും മനസ്സും വികസിച്ച് സംസ്കാരം നേടുന്നതിനായി കത്തുകളിലൂടെ അറിവ് പകർന്നുകൊടുക്കുയാണ് ചെയ്യുന്നത്.അമ്മ പകർന്നു കൊടുക്കുന്ന മുലപ്പാലിലൂടെ കുഞ്ഞിന് ശാരീരികമായ ശക്തി പകരുന്നതുപോലെ അമ്മ മാതൃഭാഷയിലൂടെ പകർന്നു കൊടുക്കുന്ന അറിവുകളിലൂടെ കുഞ്ഞ് മാനസികവും ബുദ്ധിപരവുമായ ശക്തിനേടുന്നു.

ആധുനികജീവിതത്തിന്റെ പ്രതിനിധിയായ ഭാര്യയുടെ നിർബന്ധത്തിനുവഴങ്ങി തന്റെ പഴയ ജീവിതത്തിന്റെ സൂക്ഷിപ്പുകളെല്ലാം ചില്ലലമാരയിൽ നിന്നും നീക്കം ചെയ്യാൻ കവി നിർബന്ധിതനാവുന്നു. തനിക്ക് ഏറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ടവയായിരുന്ന അമ്മയുടെ എഴുത്തുകളും അക്കൂട്ടത്തിൽ നീക്കം ചെയ്യേണ്ടിവരുന്നു.

പട്ടണത്തിലെ കൌതുകവസ്തുക്കൾകൊണ്ട് ഇന്ന് ആ അലമാരനിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. തിളക്കമാർന്ന അവയ്ക്കിടയിൽ അമ്മയുടെ പഴയ കത്തുകൾക്ക് സ്ഥാനമില്ല. ഭാര്യയാകട്ടെ ആ കത്തുകളും അവയുടെ ഉള്ളടക്കവും ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല. അവ തങ്ങളുടെ കുട്ടികൾ കാണരുതെന്നും അവൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

ജീവിതത്തിലെ ചെറിയ അലോസരങ്ങൾ പോലും ഇഷ്ടപ്പെടാത്ത കവി, ഭാര്യയുടെ ഇഷ്ടംതന്നെയാണ് തന്റെയും ഇഷ്ടം എന്ന് അംഗീകരിക്കുന്നു. അമ്മയുടെ എഴുത്തുകളെല്ലാം കാൽപ്പെട്ടിയിലിട്ടടച്ച് വീടിനു പിന്നിലെ ചായ്പില് ഒളിപ്പിക്കാം എന്നു കവി പറയുന്നു. അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ അവരുടെ കുട്ടികൾ ഒരിക്കലും ആ കത്തുകൾ കാണുകയില്ലല്ലോ.

തന്റെ കുട്ടികൾ പുതിയ സംസ്കാരവും പുതിയ ഭാഷയും ആർജിച്ച് ജീവിതത്തിന്റെ ഉയർന്ന തലങ്ങളിൽ വിഹരിക്കണമെന്നാഗ്രഹിക്കുന്നവളാണ് കവിയുടെ ഭാര്യ. അതുകൊണ്ടു തന്നെ അമ്മയുടെ എഴുത്തികളിലെ ഭാഷയും അതു പകർന്നുനൽകുന്ന സംസ്കാരവും തന്റെ കുട്ടികളെ തീണ്ടരുതെന്നും അവർ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

എന്നാൽ തനിക്കീ കത്തുകൾ പകർന്നു നല്കിയ അനുഭവങ്ങൾ കവി വികാരവായ്പോടെ ഓർക്കുന്നു.അവയിൽ ഓരോ കത്തിനും കവിയോട് നിരവധി കാര്യങ്ങൾ പറയുവാനുണ്ട്. ഏറെ കുതൂഹലത്തോടെയാണ് അവയിലോരോന്നും അദ്ദേഹം വായിച്ചിരുന്നത്. അവ വെറും കത്തുകളായിരുന്നില്ല.നോക്കിയാൽ മിണ്ടുന്ന ചിത്രലേഖങ്ങളായിരുന്നു. പലവുരുവായിക്കയാൽ ഓരോ കത്തും കാണുമ്പോൾതന്നെ അവയിൽ അമ്മ വരച്ചിട്ടിരിക്കുന്ന ആശയപ്രപഞ്ചം ചിത്രത്തിലെന്നതുപോലെ മനസ്സിൽ തെളിയുമായിരുന്നു.

അമ്മയുടെ സ്നേഹവാത്സല്യങ്ങളും ഉപദേശങ്ങളും മകനെക്കുറിച്ചുള്ള ഉത്കണ്ഠകളും കവി ആ കത്തുകളിലൂടെ അനുഭവിച്ചറിയുന്നു.സാരോപദേശങ്ങളും വേദനയും പ്രാർത്ഥനയും ആ കത്തുകൾ കവിക്കു പകർന്നു നല്കി. നാട്ടിൽനിന്ന് അകലെക്കഴിയുന്ന ആ മകനെ പിറന്നനാട്ടും അതിന്റെ സംസ്കാരവുമായി ബന്ധിപ്പിക്കുന്ന പൊക്കിൾക്കൊടിയായി അമ്മയുടെ കത്തുകൾ മാറി.

നാട്ടുപുരാണങ്ങളും വീട്ടുവഴക്കുകളും ഊട്ടുത്സവങ്ങളും ആ കത്തുകളിലൂടെ കവി എപ്പോഴും അറിഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു.വിതപ്പൊലിപ്പാട്ടുകളും നാവേറുമന്ത്രങ്ങളും ആ കത്തുകൾ കവിയുടെ കാതുകളിൽ മന്ത്രിച്ചു.ഓരോ കത്തും ഓരോ നറുക്കിലകളായിരുന്നു.കത്തുകളിലെ ഉള്ളടക്കം പൂവുപോലെ മനോഹരവും സുഗന്ധപൂരിതവുമായിരുന്നു. മകനുണ്ടാകാനിടയുള്ള ചെറിയ ചെറിയ രോഗങ്ങൾക്കുള്ള നാട്ടുചികിത്സയുടെ കുറിപ്പുകളായും പലപ്പോഴും അമ്മയുടെ

കത്തുകൾ മാറി.

അമ്മയുടെ വയറ്റിലായിരുന്നപ്പോൾ തന്റെ ചെവികളിൽ മുഴങ്ങിയ ആദ്യ നാദവും ആ കത്തുകളിലെ നാദവും ഒന്നായിരുന്നു. തന്റെ ആദ്യമൊഴികളിലെ ഭാഷയും ആ കത്തുകളിലെ ഭാഷയും ഒന്നായിരുന്നു. താൻ ആദ്യം കേട്ടതും ആദ്യം മൊഴിഞ്ഞതും പൊക്കിൾക്കൊടിയിലൂടെ അമ്മ പകർന്നുതന്ന മാതൃഭാഷ തന്നെയായിരുന്നുവെന്ന് കവി ഓർമ്മിക്കുന്നു. ആ ഭാഷയുടെ മധുരോദാരമായ ആവിഷ്കാരം തന്നെയാണ് അമ്മയുടെ എഴുത്തുകളും.

അമ്മയുടെ എഴുത്തുകളോരോന്നും വ്യത്യസ്തമായ മൊഴിച്ചന്തമുള്ളവയായിരുന്നു.ഉള്ളടക്കത്തിന്റെ ഭാവത്തിനനുസരിച്ച് ഭാഷയിലും വന്നിരുന്ന മാറ്റമാണിത് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. വികാരാവിഷ്കരണത്തിൽ മാതൃഭാഷയ്ക്കുള്ള സാധ്യതയാണ് കവി ഇവിടെ പരാമർശിക്കുന്നത്. ആ ഭാഷ അമ്മയുടേതായ നേരിന്റെ ഈണവും താളവുമാണ് കവിക്ക് പകർന്ന് നല്കിയത്.

കൃത്രിമത്വലേശമില്ലാത്ത മാതൃഭാഷയുടെ മാധുര്യമാണ് കവി അനുഭവിച്ചറിഞ്ഞത്.എന്നാൽ വർത്തമാനകാലത്ത് കവി കൃത്രിമത്വം നിറഞ്ഞ, ഔപചാരികത നിറഞ്ഞ അന്യഭാഷകളാണ് കേൾക്കുന്നതും മൊഴിയുന്നതും. തന്റെ ഓർമ്മകളെല്ലാം അമ്മയെയും അമ്മയുടെ ഭാഷയെയും ആ ഭാഷ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്ന സംസ്കാരത്തേയും ചുറ്റിപ്പറ്റിയുള്ളതാണെന്നും കവി തിരിച്ചറിയുന്നു.

മാതൃഭാഷയുടെയും സംസ്കാരത്തിന്റെയും സന്ദേശവാഹകരായ ആ കത്തുകൾ കുട്ടികൾ കാണാനിടയായാൽ അവർ അശുദ്ധമാകുമെന്ന് കവിയുടെ ഭാര്യ ഭയക്കുന്നു. പഴമയെ പാടേ തള്ളിക്കളയുകയും പുതുമയെ കണ്ണടച്ചാശ്ലേഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന 'നവീനചിന്താഗതി'ക്കാരിയാണ് ഭാര്യ. മക്കൾ ഇംഗ്ലീഷ് സംസാരിക്കാൻ ***പേറ്*** ഇംഗ്ലണ്ടിലാക്കുന്ന അമ്മമാരുടെ പ്രതിനിധി.

ഭാര്യയുടെ മുമ്പിൽ നിസ്സഹായനായിപ്പോകുന്ന കവി അവളുടെ താല്പര്യങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് ജീവിക്കാൻ നിർബന്ധിതനാകുന്നു.മാതൃഭാഷയെയും സംസ്കാരത്തെയും തള്ളിപ്പറയുന്ന അവളുടെ ചിന്താഗതി ***'നവീനവും കുലീനവു'*** മാണെന്ന് അംഗീകരിക്കേണ്ടിവരുന്നു.

വിദേശികളോടും അവരുടെ ഭാഷയോടുമുള്ള മാനസികാടിമത്തത്തിൽനിന്നും മോചനം നേടാത്ത കേരളീയ സമൂഹത്തിനു നേരെയുള്ള പരിഹാസം ഈ വരികളിൽ നിഴലിക്കുന്നുണ്ട്. 'അമ്മയുടേതാമെഴുത്തുകളൊക്കെയും അമ്മയായ്ത്തന്നെ ഒതുങ്ങിയിരിക്കട്ടെ'എന്ന വരികളിൽ അമ്മ മാതൃഭാഷയായി മാറുന്നതും നമുക്കു കാണാം.

വിദേശികളെയും അവരുടെ സംസ്കാരത്തെയും സ്വീകരിക്കാൻ വെമ്പിനില്ക്കുന്ന മലയാളി അവന്റെ അമ്മമലയാളത്തെ വീടിന്റെ പിന്നാമ്പുറത്ത് ഒളിപ്പിക്കുന്നു. ഉമ്മറത്ത് സ്വീകരണമുറിയിൽ വിദേശത്തു നിർമ്മിച്ച അമ്മയുടെ പ്രതിബിംബം പ്രതിഷ്ഠിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.വിശിഷ്ടാതിഥികൾ വീട്ടിലെത്തുമ്പോൾ തന്നെ താനാക്കിയ അമ്മയെ പ്രായമായി,രോഗിയായി എന്നൊക്കെപ്പറഞ്ഞ് ഏതെങ്കിലുമൊരു മൂലയിലൊളിപ്പിക്കുന്നതുപോലെയാണ് അന്യഭാഷയെയും സംസ്കാരത്തെയും സ്വീകരിക്കാൻ തയ്യാറായി നില്ക്കുന്ന മലയാളി മാതൃഭാഷയെയും തനതു സംസ്കാരത്തെയും ഒളിപ്പിക്കുന്നത്.

അമ്മയുമായുള്ള പൊക്കിൾക്കൊടി ബന്ധം ഉപേക്ഷിച്ച് ഭാര്യയുടെ മനസ്സിൽ - പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ മുതൽ കവിയ്ക്ക് പഴയകാലത്തിന്റെ മധുരമോർത്ത് കൊതിയൂറുന്ന ശീലം നഷ്ടമായി. ഇവിടെ അമ്മ കവിയുടെ മാതൃസംസ്കാരവും പൊക്കിൾക്കൊടി ആ സംസ്കാരത്തെ കവിയിൽ നിറയ്ക്കുന്ന ഭാഷയുമാണ്. ഇവ രണ്ടും നഷ്ടമായ കവിയ്ക്ക് തന്റെ വ്യക്തിത്വം തന്നെ നഷ്ടമാകുന്നു. എങ്കിലും ഒരോർമ്മയായി, ഇടയ്ക്കിടെ മനസ്സിൽ മൂളുന്ന ആദിമ സംഗീതമായി അമ്മ ഇന്നും കവിയിൽ കുടിയിരിക്കുന്നു.

അമ്മ ഒരോർമ്മയാണ്.പുത്തൻ പ്രകാശങ്ങൾ ജന്മമെടുക്കുന്ന പ്രാചീന വനനീലിമയിൽ മങ്ങിയമർന്നു പോയ ഒരോർമ്മ. കവിയെ പ്രലോഭിപ്പിക്കുന്ന കവിയുടെ കണ്ണുകളെ മഞ്ഞളിപ്പിക്കുന്ന ആധുനികകാലത്തിന്റെ പ്രലോഭനങ്ങളാണ് "പുത്തൻ പ്രകാശങ്ങൾ ". അവ മുമ്പിൽ ജ്വലിച്ചു നില്ക്കുമ്പോഴും പണ്ടെങ്ങോ കത്തിയമർന്ന ഒരോരമ്മയായി അമ്മ മനസ്സിൽ കുടികൊള്ളുന്നു.

അമ്മയെ നാം ഇടയ്ക്കിടെ ഓർത്താലും ഒരിക്കൽപ്പോലും ഓർത്തില്ലെങ്കിലും നമ്മോടൊപ്പം നമ്മുടെ പിന്നിൽ എപ്പോഴും താങ്ങായി, തണലായി,കാവലായി പറന്നെത്തുന്ന കുളിർമ്മയാണ് അമ്മ എന്നു കവി തിരിച്ചറിയുന്നു. ഓരോ മനുഷ്യനിലെയും ചോരയുടെ ചൂടായി നില്ക്കുന്ന നന്മയും താളവും അമ്മയെക്കുറിച്ചുള്ള ഓർമ്മകളാണ് .രക്തത്തിന്റെ ചൂട് ഇല്ലാതെയായാൽ മനുഷ്യന് ജീവിതമില്ല. അമ്മയെക്കുറിച്ചുള്ള ഓർമ്മ ഇല്ലാതായാലും അതു തന്നെയാണവസ്ഥ.മാതൃഭാഷ നഷ്ടപ്പെടുന്ന മനുഷ്യന് അവന്റെ അസ്തിത്വമാണ് നഷ്ടപ്പെടുന്നത്.

മനുഷ്യന് ഏതൊക്കെ ഭാഷ പഠിച്ചാലും സംസ്കാരം സ്വായത്തമാക്കിയാലുംഅവന്റെയുള്ളിൽ മാതാവും മാതൃഭാഷയും തനതുസംസ്കാരവും എല്ലാക്കാലവും നിലകൊള്ളും. പൊക്കിൾക്കൊടിയിലൂടെ വളർന്ന ആ ബന്ധം ഒരിക്കലും മുറിച്ചുമാറ്റാൻ കഴിയില്ല. അതു കൊണ്ട് അമ്മ അമ്മയായും മാതൃഭാഷ മാതൃഭാഷയായും നിലനില്ക്കട്ടെ. പരിഷ്കാരിയായ ഭാര്യക്കുവേണ്ടി അമ്മയെയും പരിഷ്കാരത്തിന്റെ ഭാഷയെന്നു കരുതുന്ന ഇംഗ്ലീഷിനുവേണ്ടി മാതൃഭാഷയെയും മനുഷ്യൻ ഉപേക്ഷിക്കാതിരിക്കട്ടെ എന്നാണ് കവി ആഗ്രഹിക്കുന്നത്.

മാഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഈ എഴുത്തുകൾ ഇന്നാരാണ് വായിക്കുക?ആരുടെ നാവിലാണ് ഇനി ഈ ചൊല്ലുകൾ ഉയർത്തെഴുന്നേല്ക്കുക? ഇനിവരുന്ന തലമുറ ഒരു പക്ഷേ തങ്ങൾ ആരുടെ കുട്ടികളെന്നു സംശയിച്ചേക്കാം. ആരാണ് തങ്ങളെ നൊന്തുപെറ്റതെന്ന് അവർ അത്ഭുതപ്പെട്ടേക്കാം. സംസ്കാരത്തിന്റെ കണ്ണികൾ അറ്റുപോകുന്ന പുതുതലമുറയ്ക്കു സംഭവിച്ചേക്കാവുന്ന ദുരവസ്ഥ കവി മുൻകൂട്ടിക്കാണുകയാണ്.

തായ്മൊഴിയുടെ ഈണം എങ്ങനെയാണ്? തായ്മൊഴി നാവെടുത്തോതുന്നതെങ്ങനെ? തായ്മൊഴിയിൽ ചിന്തിക്കുന്നതെങ്ങനെ?തായ്മനസ്സിന്റെ തുടിപ്പുകളെങ്ങനെയാണ്?താരാട്ടിലോലുന്ന മാധുര്യമെങ്ങനെയാണ് ? താൻ തന്നെ വന്നു പിറന്നതെങ്ങനെയാണ്?ഇങ്ങനെ നൂറുനൂറു ചോദ്യങ്ങൾ പുതുതലമുറയുടെ ഉള്ളിൽ ഉദിച്ചേക്കാം. കാരണം വേരറ്റ ഒരു തലമുറയെയാണ് നാം വളർത്തിക്കൊണ്ടുവരുന്നത്. അമ്മയെയും അമ്മ മലയാളത്തെയും കേരളീയത്തനിമയെയും അകറ്റിനിർത്തി പുത്തൻ പരിഷ്കാരത്തിന്റെ ലോകത്തേയ്ക്ക് അവരെ അയയ്ക്കാനുള്ള തത്രപ്പാടിലാണ് എല്ലാ മലയാളി മാതാപിതാക്കളും. കവിയുടെ തലമുറയിലുള്ളവരുടെ ഓർമ്മലെങ്കിലും തായയും തായ്മൊഴിയും തങ്ങിനില്ക്കുന്നുണ്ട്. ഇനിവരുന്ന തലമുറയ്ക്ക് ഓർമ്മിക്കാൻ പോലും ഒരു മാതാവോ മാതൃഭാഷയോ വേണ്ടിവരികയില്ലെന്ന് കവി വ്യാകുലപ്പെടുന്നു.

നിരവധി സംസ്കാരങ്ങളും അവയെ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്ന ഭാഷകളും ഇന്ന് ലോകത്തുനിന്നും ദിനം പ്രതി അപ്രത്യക്ഷമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ് .അതിലൊന്നായി നമ്മുടെ മലയാളവും മലയാളത്തവും മാറുമോ എന്ന ആശങ്ക കവിതയുടെ അവസാനഭാഗത്ത് നിറഞ്ഞുനില്ക്കുന്നു. മാതൃഭാഷയെ അറിയാനും ആസ്വദിക്കാനും സ്നേഹിക്കാനും വരും തലമുറകൾക്കു കൈമാറുവാനും ആരുമില്ലാതാവുന്ന അവസ്ഥ കവിയെ വിഹ്വലതയിലാഴ്ത്തുന്നു.

SURESH AREEKODE,HST ,AREEKODE ,UGRAPURAM, MALAPPURAM PH:9562521509
VISIT MY YOUTUBE mukulam malayalam FOR 10th AT and BT VIDEO LESSONS &PDF NOTES